

מיקסס-שווא. מדינאי ישראל שמחו על ההתפתחות, כאיכר הנוכח למטר בלתי-צפוי בקיץ. בכמה מוחות אף קם לתחייה, השי בוע, חלום ישן: ברית העמים הבלתי-יער ביים במרחב, מעין משולש פרס-תורכיה-ישראל, נגד נחשול האומיות הערבית. אולם כמו חלומות רבים אחרים, הנרקמים בישראל על רקע השינאה לערבים, היה גם זה מיקסס-שווא. לא תורכיה ולא איראן הראו איפעם נמיה קלה שבקלות להתקשר בגלוי עם ישראל. כי שתי המעצמות קשורות במעצמה מוסלמית שלישית — פאקיסטן — התומכת בפירוש בלאומיות הערבית. בית, סיבה שניה: לא תורכיה ולא פרס יכולות לתקום נגדן את כל העולם היריב, מבלי לסכן באופן חמור את גבולותיהן הדרומיות.

התניך הציוני

השם טובי קשור במחשבותיהם של תנועת ישראל בקיצוניות מדינית. השבוע הגיע ארצה מאמר החתום בשם זה, שביטא, אם נכון, נסיון קיצוניות למדי על יחסי ישראל-ערב. לא היה זה מאמרו של ח"כ מקי טופיט טובי אלא רשימה, בחתימת ידה של הסופרת הלבנונית אסמא טובי, שראתה אור בשבועון הביירותי אל ציידא. כותבת טובי: "שערורייה שאין כדוגמתה מתחוללת לעינינו. אחד מבתי הספר התיכוניים החשובים ביותר של לבנון מלמד את תלמידיו כי ישראל הינה מעשהידיו של האלהים.

... בשאלוני המיבתנים בתנ"ך, המופיעים על ידי בית-ספר תיכון זה, נכללות שאריות הקשורות בהבטחת האלהים להקים מדינת יהודים בארץ הקדושה... סיפורים על כיחם הפאנסטי מול פני כל שאר העמים... הצדקת מעשיהם המתועבים ועוד. "בין היתר, כתוב בחומר זה כי ישראל ניצחה את מלך הכנענים, תושבי ארץ-ישראל הראשונים... למלך זה היו 900 מרכיבות עשויות ברזל בעוד שלישראל לא היתה אף מרכבה אחת. בכל זאת, ניצחה ישראל את כנען וסיפחה את אדמותיה לממלכתה. האלהים כעס, לדברי החומר הזה, על שאול המלך על כי לא השמיד את עמלק ולא הוציא את אגן ההורג. אם זוהי מסקנה נכונה, מדוע יתלוננו הערבים על דירי-יאסין, קיביה או כפר קאסם?"

יחסי-חוק

אשה באפריקה

לפחות איש אחד הקרוב לעיצוב מדיניות החוק של ישראל הציג השבוע — ספק כי הלצה, ספק ברצינות — הצעה מקורית: לדין את כל הכושים אורחיישראל לשרות החוק. יש לנו כמה עשרות אורחים שחורים. אחדים מהם ערבים, בעיקר בדואים. יש גם כמה כושים פלשתינאיים מחבש. צריכים למנות אותם לשגרירים במדינות החדשות של אפריקה. לא חשוב אם יש להם כשרון דיפלומטי, או אם הם יודעים קרוא וכתוב. נצרך לכל אחד מהם נהג צבר, שינהל את עניני השגרירות, כנהוג בכמה שגרירויות סובייטיות. העיקר שהשגריר עצמו יהיה בעל עור שחור, ויהיה בעניני חברי הממשלה המכהנת ארחת, אחד משלנו. זה יפיל את הדבר לאפריקה.

ספק אם הצעה מהפכנית זו תתקבל על ידי משרד-החוק הישראלי. אולם עד כמה שיש בעיות של צבע ומין יכולות לקבוע ביחסי החוק של 1960, נסתבר מתוך סיפור שגילה השבוע דיפלומט בכיר, בשיחה פרטית. **רובה מלון**. הדבר אירע בשעת חגיגות עצמאות קאמרון (הצרפתית לשעבר), לפני חודשים אחדים. שתי נשים ישראליות — שרת-החוק גולדה מאיר ועוורתה לו קדר — נשלחו לייצג את המדינה בתחגיגות אלה. הן נתקבלו בכבוד מלכים ונשלחו לחגיגה חדשה ונאה, בסביבות הברירה. החגיגה היתה מצויה בלתי טוב — מנורות-חשמל בלי חשמל, תנור גז בלי גז. גולדה נכנסה למקלחת והחלה נאבקת עם מכשיר זה, כאשר נשמעה נקישה חזקה בידלת. לו קדר מתחה ומצאה את עצמה מול הלוע הפעור של רובה. קצין אפריקאי ושני חיילים באו "לערוך ביקורת", כיוונו את נשקם אל האורחת הרמה, אך הסתלקו אחרי הסבר.

אחרי שנתנו בחייה זו, שמחו שתי ה- (החשב בעמוד 6)

העם

אכל אכלים

ערי ישראל לבשו אדרת אכל. בתי הקולנוע, בתי השעשועים, בתי האוכל ונגרור. חלונות-הראוה השחורים השרו אירה של דיכאון. הארץ כולה היתה מוכנה לשפוך את דמעותיה. אולם כמעט איש לא ידע, בעצם, לשם מה. התשעה באב הוא דוגמה קלאסית לאחד האבסורדים הגדולים של האנושות: המשך שלטונה של מסורת שאיבדה את תוכנה, והעומדת בסתירה מוחלטת למציאות ולתחושת הוור. היום בו נחרבו — לפי המסורת — שני בתי-מקדש בישראל, היה בצדק יומ-אב בשנות הפזורה הארוכות. אולם עם הקמת מדינת ישראל, היה צריך להיות יום-חג: יום המזכיר ליהודים את התמורה הגדולה שחלה בדור הנוכחי בתי-הארץ.

תחת זאת ממשיכה המסורת הנושנה לשלוט כאלו לא קרה מאומה. באמצעות תכנים קואליציוניים, עולה בידי מפיקיה-הנאה מסורת זו להשליט את רצונם בציבור. בעוד שיום הזיכרון לחללי צה"ל נשאר כמעט ללא סימני אכל, ובעוד שיום זכרון השואה הפך לבדיחה עצובה, ממשך התשעה באב להשרות אירה מלאכותית של אכל כובש — והשנה יותר מאשר בכל שנה קודמת. סיכם ליצן תליאכבי את דעת הקהל: "אכל אכלים, הכל אכל!"

יחסים מרחביים

בני אחשוורוש

ליהודים היה תמיד מול עם מלכי פרס. המלך כורש שם קץ לגלות בבל והרשה לגולים לחזור ארצה — הזדמנות שרק חלק קטן מן היהודים השתמש בה. המלך אחשורוש ורוש הרשה ליהודים לתלות את אויביהם על עצים גבוהים ולהתחלק ברכושים. השבוע זכתה ישראל במפתיע לעזרתו של מלך פרסי שלישי — מוחמד ריזה פחלאה, השאה-ירשאה, מלך מלכי פרס. **גבולות וחמוקים**. לכורש היתה סיבה מדינית חשובה לארגן תנועה ציונית. הוא היה מעוניין בעמים ידידותיים, כמו הציידים, גימ, היהודים והערבים, כדי שישמרו על גבולות ממלכתו הנרחבת. גם למעשיו של אחשוורוש היתה סיבה מוחשית, בדמות ה- מלכה אסתר שופעת החמוקים. אולם סוד ידידותו של השאה מוחמד לוטה בערפל סמיך.

הדבר כולו בא במפתיע. בתשובה לשאלה פרובוקטיבית, שלא ברור אפילו מי שאל אותה, ענה השאה במסיבת-עמנואים בתמימות, פרס מכירה בישראל, ואינה מחזיקה בה צירות רק מטעמים תקציביים. היתה זאת תשובה חמקנית. פרס אמנם הכירה בישראל, זמן מה אחרי קום המדינה, אך רק דה-פקטו ("למעשה"), לא דה-יורה ("להלכה"). את ניצנה החזירה מישראל לא מטעמים תקציביים, אלא תוך התחשבות בדעת-הקהל הערבית. ישראל, שאינה מתחשבת בנימוקים תקציביים בשטח זה, היתה ברצון מקיימת שגרירות משלה בטאהראן, אילו אך הורשה לה הדבר. גם העזרה הפרסית שניתנה לישראל, ניתנה בהיחבא, ותמורת תשלום מלא.

זיג-זג חדש. אולם נשיא רעים רק חיכה להזדמנות זו. הוא פתח במערכה רבת, העליב את השאה אישית, החזיר את שגרירו מטאהראן, גרם לניתוק היחסים הדיפלומטיים. השאלה היתה: מדוע? כל העולם עסק בניחושים. הסיבה הסבירה ביותר היתה כי המדינאי המצרי הערמומי הגיע, בקו הניג-זג הרגיל שלו, לשלב של התקרבות מחדשת לברית-המועצות. האויבים העיקריים של מוסקבה במרחב הם תורכיה ואיראן; שתיכן יכולות אשר עקרות הבית הישראלית נוח לטילאן אמריקאיים, לסכן את הלב ה- תעשייתי הסובייטי.

אין ספק כי ברית-המועצות היתה מוכנה לשלם מחיר גבוה עבור התקפת-עורף ערבית על הציור אנקרה-טהראן. גמאל עבד אל-נאצר היה מוכן לתת את השרות. לפני שבועיים חידש את תביעת סוריה לחבל איסקנדרון — אזור ערבי מובהק, שנגזל מסוריה כתוצאה מקנוניה צרפתית-תורכית. ההתקפה על פרס היתה המשך הגיוני.

ערב מלחמת-העולם השנייה, כשצרפת היתה מעוניינת למשוך את תורכיה לצד ה- מערב, לנסרל אותה במלחמה.

"קוויק ? לוקיס"
SPRAY DRIED
Quick קוויקה
מכנס בעצמו בלחידות טוב במיוחד לחייתולים
כשר חסכוני. פועל מהר. נמס מיד-נשטף לגמרי
אבקת כביסה חדשה כמו טייד, תוצרת חוץ

אבקת כביסה חדשה — בשיטה חדשה
קוויקה הגישה לעקרת הבית, מראשית הופעתה בשוק, רק מוצרי נקיון ואבקות כביסה ימים ובדוקים. תוצרת קוויקה נבדקה במכון הממשלתי בירושלים וקיבלה אישור ש"קוויקה ביסה לא מזיקה".
תוך רצון להגיש לעקרת הבית מוצר כביסה העולה בטיבו על מוצרי הכביסה בארץ נאה לארץ מכונה מיוחדת המייצרת את אבקת הכביסה החדשה קוויקה דה-זולוס, בשיטות קלות חוץ. מכונה זו מייצרת את אבקות הכביסה בשיטת חום גבוה ויובש ואבקה זו שבת ביחס לאבקות אחרות כמו הנס קפה לעומת הקפה הרגיל.
אבקה זו נמסה מיד במים ונותנת נקיון ולובן אשר עקרות הבית הישראליות לא מכירות מן עדיין. וזה מחוץ לאריכות ימים נוספת לכביסה — כי האבקה החדשה, קוויקה דה-זולוס, צרפת מחומרים נקיים והיא אלקלית לגמרי.

עיניהם נשואות...

3000
הפעל הפיס